

ת"פ 18820/07/15 - מדינת ישראל נגד סלאמה אלולידי (עציר) - בעצמו, עבדאללה אבו רקייק (עציר) - לא בעניינו, סלאם אבו רקייק (עציר) - לא בעניינו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 18820-07-15 מדינת ישראל נ' אלולידי (עציר) ואח' 14 בדצמבר 2015

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י באי-כוחה עו"ד קובי הרוש ועו"ד רוזין אדרי

נגד

הנאשמים

1. סלאמה אלולידי (עציר) - בעצמו
ע"י בא-כוחו עו"ד טאהר אלמכאווי
2. עבדאללה אבו רקייק (עציר) - לא בעניינו
3. סלאם אבו רקייק (עציר) - לא בעניינו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע:

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של **תיווך**, לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**") ושתי עבירות של **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

על פי המתואר ב**אישום הראשון** בכתב האישום המתוקן, ביום 28.06.2015 בסמוך לשעה 17:20, ניגש השוטר יוגב אביטל, אשר שימש כסוכן משטרת סמוי (להלן: "**הסוכן**") למקום העבודה של הנאשם ושאל הימנו האם הוא "יכול לארגן אותו". הנאשם שאל בכמה, והסוכן השיב ב- 150 ₪. באותו המעמד, ביקש הנאשם 50 ₪ בעד התיווך ואמר לסוכן לחכות ליד תחנת הדלק הסמוכה לאולמי 'נרניה' בבאר שבע.

מיד ובסמוך, הגיע הסוכן למקום המפגש, וכעבור מספר דקות הגיע האחרון ברכב מסוג 'טיוטה' שבו ישבו גם הנאשמים 2 ו- 3 (אשר הואשמו בכתב האישום ביחד עם הנאשם 1). או אז, ירד הנאשם מהרכב וביקש מהסוכן את הכסף. לאחר שהסוכן מסר לנאשם 200 ₪, הלה ניגש אל הרכב ומסר את הכסף לנאשם 2. בסמוך לכך, ניגש מאן דהוא אחר אל השוטר וביקש ממנו להתלוות אליו למקום צדדי, שם הוציא את הסם, פתח את האריזה ונטל משם כמות סם מסוג

הרואין, שאת חלקה (0.72 גרם נטו) העביר לסוכן ואת היתר העביר לנאשם.

על פי המתואר באישום השני בכתב האישום המתוקן, ביום 05.07.2015 בסמוך לשעה 19:00, הגיע הסוכן אל מקום עבודתו של הנאשם וביקש ממנו 8 גרם. הנאשם אמר לסוכן לחכות בתחנת הדלק הסמוכה לאולמי 'נרניה' בבאר שבע, וכי שם יפגוש אותו אדם מסוים ויתן לו.

בהמשך, בסמוך לשעה 19:25, הגיע הסוכן למקום המפגש, שם פגש אותו הנאשם. הסוכן מסר לנאשם סך של 1,050 ₪. הנאשם העביר סכום זה לאחר. בסמוך לכך, מסר האחר לסוכן סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 7.0152 גרם נטו.

את המעשים המתוארים בשני האישומים בכתב האישום המתוקן, ביצע הנאשם תוך הפרת "מעצר בית" מלא בו אמור היה לשהות כחלק מתנאי שחרורו במסגרת מ"ת 1207-06-15.

למען שלמות התמונה, יצוין כי הנאשם 2 הורשע זה מכבר בעבירה של סחר בסם מסוכן (0.7 גרם הרואין, כאמור באישום הראשון) והושת עליו עונש של 13 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית במסגרת הסדר סגור שהובא לאישורו של בית המשפט. הנאשם 3 הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, ונגזר עליו עונש של 3.5 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

הנאשם צירף לתיק זה, תיק נוסף שמספרו 1192-06-15 (להלן: "התיק המצורף"), במסגרתו הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודה, בכך שביום 21.05.2015 בסמוך לשעה 19:55 במתחם הברזל הסמוך לחוות סוסים, הסמוכה לאולמי 'נרניה' בבאר שבע, החזיק בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל 0.8616 גרם נטו, מחולק לשתי יחידות.

הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, וכל צד היה רשאי לטעון בעניין זה כראות עיניו.

טיעוני הצדדים:

באת כוח המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, הן בעצם ביצוע עבירות הסמים והן בעצם ביצוע העבירות של הפרת הוראה חוקית, ובכללם בריאות הציבור, הסדר הציבורי ושלטון החוק. הלה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל- 18 חודשי מאסר בגין האישום הראשון, ומתחם עונש הולם הנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בגין האישום השני. כתמיכה בעמדתה העונשית, הגישה התובעת אסופת פסיקה של בתי המשפט השונים. עוד ביקשה באת כוח המאשימה לשקול לחובתו של הנאשם את העובדה כי תיווך בסם המסוכן ביותר, הוא "סם המוות", את העובדה כי בענייניו אין מדובר בעסקה מזדמנת וכי הנאשם בקי במחירי הסם וסיפק אותו באופן מיידי ולאור יום. עוד טענה התובעת כי לא ניתן לאבחן לקולא את עבירת התיווך בסם מעבירת הסחר, וכי בעבירות ממין אלו נסוגים שיקולי השיקום ונסיבותיו האישיות של הנאשם מפני שיקולי הגנה על הציבור, הגמול וההרתעה. התובעת אף הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולבסוף עתרה להשית עליו עונש המצוי ברף הגבוה של מתחמי הענישה, לצד עונשים נלווים בדמות

מאסר מותנה, קנס, שלילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

בא כוח הנאשם מנגד, טען כי עסקינן בנאשם מכור לסמים, ערירי ושבשל התמכרותו לסמים משפחתו הגרעינית הפנתה לו עורף. הלה ייחד חלק ניכר מטיעונו לצורך הפניית אצבע מאשימה כלפי רשויות האכיפה, משום שלטענתו לא עשו מספיק כדי להביא ללכידתם של אלו אשר סיפקו את הסם לנאשם, על אף שבנקל היו יכולים לעשות כן. לצורך ביסוס טענתו זו, הפנה הסנגור למסמכים אשר מצויים בתיק החקירה, ואשר הוגשו על ידו לבית המשפט. בנוסף, הפנתה ההגנה לנסיבות ביצוע עבירות התיווך, תוך שציינה כי הנאשם לא יזם את העסקאות וכי בתמורה למעשיו קיבל סך של 50 ₪ בלבד (באישום הראשון), דבר שמלמד כי אין אנו עסקינן בסוחר סמים ממולח, אלא במי שאך ביקש לממן לעצמו את מנת הסם הבאה. לבסוף, עתר הסנגור לקבוע מתחם עונש כולל עבור מכלול מעשיו של הנאשם בשני האישומים, ולהסתפק בימי מעצרו, תוך התחשבות בבדידותו, בערירותו, בכך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, במיקומו בשרשרת הפצת הסם ובכך שמדובר במכור לסמים אשר נוצל על ידי אחרים. גם הסנגור תמך את עמדתו העונשית באסופת פסיקה אשר הוגשה לבית המשפט, תוך שביקש לאבחן את המקרה דנן מהמקרים שנדונו בגזרי הדין אשר הגישה באתר כוח המאשימה.

הנאשם מסר כי מצטער על מעשיו, וטען כי כיום מצוי בהליך גמילה בבית הסוהר וכי הינו נקי מסמים.

דין והכרעה:

כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים (ר' בעניין זה ע"פ 8641/12 סעד נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (05.08.2013)). בעניין זה יש לציין תחילה, כי זה מכבר נקבע בפסיקה שהמונח "אירוע" המצוי בסעיף 40 לחוק העונשין הינו רחב יותר מהמונח "מעשה" הקבוע בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וכי באופן עקרוני "אירוע" אחד יכול לכלול גם "מספר מעשים" (ר' למשל ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (29.10.2014)); דברי כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 1605/13 פלוני נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (27.08.2014); ע"פ 3164/14 גיא פן נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (29.06.2015); וע"פ 5643/14 עיסא נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (24.06.2015)).

שנית, על פי מבחן "הקשר ההדוק", אשר נקבע מפיה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (בדעת רוב) בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (29.10.2014), כדי להכריע בסוגיה על בית המשפט להשתמש ב"ניסיון החיים", כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. עוד נקבע שם, כי ברגיל קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. כך גם צויין, כי מבחן "הקשר ההדוק" איננו מבחן קשיח ועתידי להתפתח ממקרה למקרה (עוד בעניין מבחן "הקשר ההדוק" אשר אומץ בעניין אחמד בני ג'אבר, ר' ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (29.12.2014); ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נגד רמי חג'אמה ואח', (פורסם בנבו) (30.10.2014); רע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן ואח' נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (07.05.2015); ע"פ 5643/14 עיסא נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (24.06.2015)).

אשר לעבירות סחר או תיווך בסם שבוצעו במועדים שונים ועת המדובר היה במכירת סם או תיווך מכירתו לסוכן משטרת, נקבע בפסיקת בתי המשפט המחוזיים לא אחת כי ברגיל יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל עבירה (ר' למשל, עפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 מדינת ישראל נגד אבו רקייק, (פורסם בנבו) (26.12.2013); ות"פ (מחוזי חיפה) 31359-12-11 מדינת ישראל נ' שרכס ואח', (פורסם בנבו) (06.05.2013); עפ"ג (מחוזי באר שבע) 31724-10-13 ליאור מלכם נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (08.01.2014); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 21235-11-13 מדינת ישראל נגד סאלם עדיסאן, (פורסם בנבו) (22.01.2014)).

אף בעניינינו, מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם נפרד עבור כל אישום בכתב האישום המתוקן. למסקנה זו הגעתי, בשים לב לכך שהגם שישנה קרבה יחסית בזמן בין ביצוע שתי העסקאות, הרי שאלו בוצעו במועדים שונים, תוך שישנה הפרדה ברורה בין סיומה של העסקה הראשונה לבין תחילתה של העסקה השנייה. אין המדובר בביצוע שתי עסקאות שהינן חלק מתכנית עבריינית אחת, ויזומן נעשה על ידי הסוכן (כשיש להניח שהדבר נעשה בהתאם להוראות מפעיליו). עובר לכל אחת מהעסקאות ערך הנאשם שיקולים של "עלות וסיכון מול תועלת", ויכול היה להימנע מלהיות מעורב בכל אחת מהן. מסקנה זו אף מתחזקת לנוכח העובדה כי מדובר במשקלי סם שונים באופן מהותי בשתי העסקאות.

על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה ביטחון ובריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הדחף העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 ארביב נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (06.09.2012) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים:

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש".

בעניינינו עסקין בעבירת התיווך בסם אשר חומרתה אינה פחותה מעבירת הסחר בסם, ולא בכדי העונש המקסימאלי שנקבע בגין עבירה זו זהה לעונש שנקבע בגין עבירת הסחר. ר' בעניין זה את הדברים שנאמרו בבש"פ 5714/03 יזהר ג'ובני נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (06.07.2003) במסגרת הליך המעצר, וכוחם יפה גם לעניינינו:

"אין לומר כי תיווך בעסקת סמים הינה פחותה ערך מאשר סחר בסמים, אדרבא: תיווך משמש חוליה בשלשלת, ושבירת חוליה אחת עשויה לשבור את השלשלת כולה. (ראה: בש"פ 2294/02 סלימאן אלסנע נ' מדינת ישראל, תק- על 2(92), 2105), כך שאין הבדל בין סחר בסמים לבין תיווך בעסקת סמים לעניין בחינת מסוכנות העורר (ראה בש"פ 2179/99 טומי מלכה נ' מדינת ישראל, פד"י נג(2) 187)".

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ר' ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (22.06.2010):

"...הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

עוד ראה בעניין זה רע"פ 2557/12 תמם פרדי נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (05.04.2013), פסקה ו' לפסק דינו של כב' השופט א' רובינשטיין:

"עמדנו לא אחת על חומרתן של עבירות הפצת סמים והחשיבות בהרתעה אפקטיבית: "חשיבות המלחמה בנגע הסמים ידועה לכל, והעוסקים בסחר ובתיווך בסם יידעו כי 'מלחמת החורמה בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק' (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' אוקטביו, פ"ד נא(3) 769, 787 השופט כתארו אז - מ' חשין)" (רע"פ 1720/11 גליק נ' מדינת ישראל (לא פורסם) פסקה ז')."

בביצוע העבירות של הפרת הוראה חוקית, פגע הנאשם בערכים מוגנים של שמירת הסדר הציבורי והגנה על עיקרון שלטון החוק וכיבודו. עוד במעשיו אלו של הנאשם, אשר במהותם מבטאים אי כיבוד הוראות שיפוטיות, ניתן לראות בהם משום זילות כלפי בית המשפט.

מנעד מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות כגון דא הינו רחב, תוך שבית המשפט שת ליבו לסוג הסם, לכמות, למידת מעורבותו של המתווך בעסקאות, מספרן ותדירותן, לתמורה שהתקבלה עבור התיווך וכן לנסיבות האופפות את העסקאות בדגש על חלקו המהותי של המתווך בהוצאתה של עסקת הסמים אל הפועל.

כאשר מדובר בתיווך עסקת סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של גרמים בודדים, על דרך הכלל הושתו על הנאשמים מספר בודד של חודשי מאסר בפועל. ברי, כי ככל שמשקל הסם היה גבוה יותר, כך מצאו בתי המשפט להחמיר עם הנאשמים, תוך השתת עונשי מאסר בפועל ארוכים יותר.

כך למשל, בת"פ (מחוזי חיפה) 33610-12-11 מדינת ישראל נגד מוחמד בדראן, (פורסם בנבו) (05.08.2012), דובר בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בתיווך עסקת סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 87.9 גרם. בית המשפט שקל לזכותו של הנאשם את העובדה כי הנאשם לא היה להוט לבצע את העסקה, אלא נענה לחיזוריו והפצרותיו של הסוכן ואת העובדה כי חרף עברו הפלילי לא ניתן לומר שהפשע מהווה עבורו דרך חיים, וגזר על הנאשם **16 חודשי מאסר**

בפועל ומאסר מותנה.

בת"פ (שלום באר שבע) 10078-11-13 מדינת ישראל נגד מטרס, (פורסם בנבו) (16.01.2014), אשר ניתן על ידי מותב זה, דובר בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירת תיווך, בכך שרכש עבור חברו שתי מנות סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 0.43, וזאת עשה בתמורה למנת סם אחת. בית המשפט קבע כי במקרה הנדון ינוע **מתחם העונש ההולם בין 3 ל- 8 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **4 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית.

בת"פ (שלום תל אביב יפו) 33985-01-13 מדינת ישראל משטרת ישראל נגד לריסה שפרנסקי, (פורסם בנבו) (29.07.2013), דובר בנאשמת אשר הורשעה על יסוד הודאתה בארבע עבירות של תיווך בסם מסוכן, בכך שתיווכה ארבע עסקאות של מכירת סם בין נאשמים אחרים לבין סוכן משטרת. למעשה, דובר בתיווך שתי עסקאות סם מסוכן מסוג הרואין במשקלים 0.77 גרם ו- 1.3 גרם, כאשר בגין העסקה הראשונה הנאשמת לא קיבלה שכר כלשהו, ואילו בעד תיווך העסקה השנייה, קיבלה הנאשמת 20 ₪. כמו כן, תיווכה הנאשמת 2 עסקאות של סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקלים 0.27 גרם ו- 0.35 גרם. בעד שתי עסקאות אלו, קיבלה הנאשמת 30 ו- 50 ₪. בשל התנהלותה הבעייתית של המשטרה, כפי שתואר בהרחבה בהכרעת הדין ובגזר הדין, ציין בית המשפט כי **"אין עסקינן בקביעת מתחם עונש לתיווך 'רגיל' בסם, אלא בקביעת מתחם עונש הולם במקרה בו התקבלה טענה להתנהלות בעייתית של המשטרה..."**, וקבע מתחם עונש הולם בגין כל עבירת תיווך הנע **בין מאסר מותנה לארבעה חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (שלום באר שבע) 2478-09 מדינת ישראל נגד פנחס אדרי, (פורסם בנבו) (17.05.2010), דובר בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תיווך. הנאשם הודה כי תיווך עסקה בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 0.376 גרם, בכך שהפנה סוכן משטרת לאחר לרכוש ממנו הסם. בית המשפט הביא בחשבון את ההליך השיקומי שבעיצומו נמצא הנאשם וקבע כי הוא מחליט לבכר את שיקולי השיקום, ומשכך השית על הנאשם **ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה, צו מבחן והתחייבות**.

בת"פ (שלום תל אביב יפו) 5861/09 מדינת ישראל נגד קאסם כלבוני, (פורסם בנבו) (28.10.2009), דובר בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תיווך, בכך שתיווך עסקת מכירה של מנת סם מסוכן מסוג הרואין לסוכן משטרת. בית המשפט מצוין כי הסוכן הוא זה שפנה אל הנאשם וכי הוא זה שיזם את העסקה, וגוזר על הנאשם **6 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח**.

יוער כי, בכל המקרים שהובאו לעיל, דובר בנאשמים אשר הורשעו בעבירות של תיווך בלבד, בעוד שהנאשם שבפניי הורשע בנוסף לעבירות התיווך גם בעבירות של הפרת הוראה חוקית.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה כגון זו שבה הורשע הנאשם בתיק המצורף, קרי, החזקת סם מסוכן מסוג הרואין לצריכה עצמית במשקל גרמים בודדים, נוהגים בתי המשפט, על דרך הכלל, לקבוע מתחמי ענישה הנעים בין מאסר מותנה לבין 8-9 חודשי מאסר. סקירת הפסיקה אף מלמד כי ברגיל מושתים על נאשמים בעבירה זו עונשים צופי פני עתיד. יצוין, כי לרוב מדובר בהסדרי טיעון "סגורים" אותם מחליט בית המשפט לכבד. ר' בעניין זה למשל, ת"פ (שלום

קרית גת) 447-01-14 מדינת ישראל נגד פבל וורנוב, (פורסם בנבו) (21.07.2015); ת"פ (שלום רמלה) 4001-11-12 משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נגד עופר צפירה, (פורסם בנבו) (23.02.2015); ת"פ (שלום נתניה) 64158-01-14 מדינת ישראל נגד רוני אהרן אליהו, (פורסם בנבו) (29.12.2014); ת"פ (שלום רמלה) 20364-01-10 מדינת ישראל נגד מיטל דוד, (פורסם בנבו) (18.11.2014); ות"פ (שלום עכו) 33754-10-13 מדינת ישראל נגד אוסאמה עאמר, (פורסם במאגרים המשפטיים) (18.03.2014).

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים באישום הראשון מצויה ברף הבינוני ובאישום השני ברף הבינוני-גבוה, הכול כפי שיפורט להלן. ראשית, יצוין כי במקרה הנדון אין המדובר בתיווך עסקת סם שנעשתה בין חברים או כחלק מ"אחוות נרקומנים". זאת אנו למדים מהעובדה כי הנאשם לא מכיר את הסוכן, וזה אינו נמנה עם מעגלו החברתי. הנאשם משמש כתובת להשגת סמים לכל דורש, דבר המדבר בעד עצמו. לצורך השגת הסמים מגיעים אל מקום עבודתו של הנאשם. אותה עבודה משמשת גם ככסות לביצוע עבירות פליליות חמורות ויש בכך להקשות על גילוי מעשיו.

הגם שמדובר בתיווך, חלקו הפיזי של הנאשם בעסקאות הסמים משמעותי. הנאשם פונה לאחרים, הנאשם קובע את המקום והשעה, הנאשם נוכח הן בהעברת הסמים והן בהעברת הכסף ואף נוטל בכך חלק פיזי. אין המדובר בתיווך "לשם שמיים", כך גם אין מדובר בתיווך שאגב ביצעו מתבקש חלק מהסם לצורך צריכה עצמית, אלא הנאשם נוקב ב"עמלת תיווך" של 50 ₪. בהקשר לכך, אין זו אלא התנהגות טבעית של הפצת הסם בה כל חוליה גוזרת את ה"קופון" אגב העברת הסם עד לצרכן הקצה.

לנאשם זמינות גבוהה לסמים, שכן כפי שעולה בשני האישומים, פרק זמן קצר ביותר לאחר פנייתו של הסוכן מועבר הסם על ידי האחרים. הסם בו תיווך הנאשם נמנה על הסמים הקטלניים וכפי שעולה יש ביכולתו של הנאשם לדאוג להבאת סם גם בכמויות נכבדות באופן יחסי, ור' בהקשר לכך המפורט באישום השני. סכום הכסף אותו דורש הנאשם באישום הראשון, הגם שאינו גבוה, מהווה למעשה כמעט רבע מסך העסקה, ואילו באישום השני המדובר בתיווך לעסקה בסכום כסף שאינו מבוטל המגיע לכדי למעלה מ-1,000 ₪.

מעורבותם של אחרים יש בה להקל על ביצוע העבירות ומאידך, קושי על גילוי. בהקשר לכך, הנאשם מרחיק את עצמו מהסם שמוחזק על ידי אחרים, הגם שביכולתו לדאוג לתיווך בו בפרק זמן קצר. התנהלות זו, לרבות קביעה של העברת הסם במקום אחר יחד עם צדדים שלישיים, מקשה אף היא על הגילוי ומלמד על תכנון ומחשבה. הנאשם מבצע את שתי עבירות התיווך על פני תקופת זמן של כשבוע ימים, תוך שהוא פועל בדפוס דומה, ומכך אנו למדים כי אין המדובר במעידה חד פעמית או אובדן שיקול דעת רגעי.

הואיל ומדובר במבצע סוכן, הסם בסופו של דבר לא הגיע לצרכנים השונים, אך פוטנציאל הנזק בעבירות כגון דא, ברור ומוחשי. מהכמות אותה תיווך הנאשם באישום השני, ניתן להכין עשרות מנות לצריכה עצמית. הגם שבעבירות של סחר ותיווך בסם, אין לנגד אינו של בית המשפט קורבן במובן "הקלאסי", הרי שמידי יום ביומו מגיעים לבית המשפט נאשמים שכל הונם ירד לטמיון לצורך מימון הסם, ובהיעדרו, אלו מבצעים עבירות ולא אחת פוגעים ומאיימים על הקרובים להם בין אם עסקינן באמא, אבא או בן זוג, והכל לצורך מימון הסם. במובנים מסוימים, הנאשם בעצמו מהווה קרבן ודוגמא מוחשית לנזקים הקשורים בעבירות הסמים. בבואו של בית משפט לגזור עונשו של סוחר או מתווך בעסקאות סמים, עליו

לשים את מול עיניו את כל אותם צרכני סם, את כל ואתן תופעות הנלוות לשימוש בסמים.

נתון משמעותי נוסף שיש בו כדי להשפיע לחומרה על מתחמי העונש ההולמים שייקבעו, הוא שהנאשם מבצע את עבירות הסמים תוך הפרת מעצר בית שהוטל עליו. אין המדובר בהפרה "טכנית" של תנאי השחרור אלא בהפרה בוטה, תוך התעלמות מוחלטת של הנאשם מהוראות של בית המשפט, פרק זמן קצר לאחר שניתנו.

כאן המקום לציין כי הימצאותו של הנאשם בתנאי מעצר בית נעשתה כחלק מבקשה למעצר עד תום ההליכים שהוגשה בגין מעורבותו בתיק המצורף. עיון בהחלטת השחרור מלמד כי שחרור של הנאשם נעשה אך בשל מחדלי המשטרה עליהם חזר בא כוחו גם במסגרת הטיעונים לעונש בתיק שלפני. הנאשם לא השכיל להבין את גודל ההזדמנות שניתנה לו ובעודו מצוי במעצר בית, עוסק בעסקאות סמים. יש בכך כדי ללמד על היעדר הרתעה והפנמה בדבר החומרה והפסול במעשיו.

לצד האמור לעיל (ועל אף שלא הוגש תסקיר מאת שירות המבחן אשר יהיה בו כדי ללמד אודות מידת התמכרותו של הנאשם לחומרים משני תודעה), מכתבי האישום ומטיעוני בא-כוחו מצטיירת תמונה לפיה הנאשם עצמו מכור לסמים, ומשכך ניתן להניח לזכותו כי ביצע את עבירות התיווך שלא מתוך כוונה גרידא.

עוד הבאתי במכלול שיקוליי ולקולא, את העובדה כי הסוכן היה זה שפנה אל הנאשם והוא זה שיזם את ביצוע העסקאות. גם אם אין מדובר בסוכן מדיח, הרי שיש לאבחן את עניינו לקולא אל מול נאשמים העוסקים בסמים המבקשים באופן אקטיבי למכור את "מרכולתם".

אשר לתיק המצורף, משהבאתי בחשבון את סוג הסם שהחזיק הנאשם ברשותו ומשקלו, הריני לקבוע כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים בתיק המצורף הינה בינונית-נמוכה.

מכל המקובץ לעיל, ולאחר שהבאתי בחשבון את העיקרון המנחה, הערכים החברתיים שנפגעו, את מידת הפגיעה בהם, ומדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע, **הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של הנאשם באישום הראשון, נע בין 8 ל-16 חודשי מאסר בפועל; בגין מעשיו של הנאשם באישום השני, נע מתחם העונש ההולם בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל; בגין מעשיו של הנאשם בתיק המצורף, נע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל.**

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים שקבעתי לעיל ולקולא, שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו בשני תיקים ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. עוד מצאתי לתת משקל לנסיבות חייו של הנאשם, כפי שאלו נפרסו בהרחבה על ידי בא כוחו. מדובר בנאשם מכור לסמים, אשר בשל התמכרותו זו משפחתו הפנתה לו עורף ואשר בשנים האחרונות מתגורר במקומות שונים לרבות במקום העבודה שבו ביצע את העבירות המיוחסות לו. בנקודה אחרונה זו מצאתי לציין כי יש להצר על כך שהנאשם אשר בעצמו קורבן לתוצאות השימוש בסמים, חוטא ומחטיא אחרים אגב מעורבותו בעבירות מסוג זה.

מנגד ולחומרה יש ליתן את הדעת לעברו הפלילי של הנאשם הכולל שלל הרשעות קודמות במגוון רחב של עבירות, ובכלל זה עבירות אלימות, החזקת סכין, רכוש וסמים. בגין הרשעות אלה, הנאשם ריצה מספר תקופות מאסר, לרבות מאסר בן שלוש שנים בגין עבירה של סחר בסם. יחד עם זאת, המשקל שניתן לעברו הפלילי לא יהיה רב, וזאת משום שהמדובר בהרשעות ישנות, מהשנים 1987-2009.

הנאשם לא ביקש ולא עבר כל הליך גמילה, ומשכך אין לדבר על הליכי שיקום שבגינם יש לחרוג מטה ממתחמי העונש אותם קבעתי. בהיעדרו של הליך שיקום, הרי שהכוח המניע בבסיס הסתבכויות הפליליות נותר ללא מענה, ומכאן הצורך ליתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד.

בטרם גזר הדין ייחתם, אציין בקצרה כי אותם מחדלי חקירה בנוגע לאי תפיסתם של המעורבים בכתב האישום המצורף, הביאו כפי העולה מהחלטת כב' השופט י' עטר לשחרורו של הנאשם ובהמשך לכך למעורבותו בכתב האישום המתוקן. ספק האם בנסיבות המתוארות לעיל יש לתת לכך משקל נוסף גם בגזר הדין, ובפרט כאשר בסופם של דברים, גם אם באיחור, המעורבים הנוספים בעבירות התיווך נתפסו והועמדו לדין, כפי שנלמד מכתב האישום המתוקן.

בעניין אחרון זה, הואיל ובעניינו של הנאשם 2 המדובר בהסדר סגור לעניין העונש, הדבר אינו יכול לשמש אמת מידה לנאשם שבפני, בפרט נוכח ההצהרה בדבר קשיים ראייתיים. ממילא לו היה מדובר בעונש שראוי להילקח בחשבון, או אז בשעה שעל הנאשם 2 נגזרו 13 חודשים בפועל אך בשל סחר של 0.7 גרם הרואין, עניינו של הנאשם שבפנינו מאובחן לחומרה במובהק, בשל מעורבותו בעבירה נוספת של תיווך בשבעה גרם הרואין אגב הפרת תנאי שחרור.

בשים לב לכך שעבירות סמים מבוצעות על מנת להשיג רווח כספי וקל על חשבון בריאותו של הציבור, מן הראוי היה להשית על הנאשם עיצומים כספיים כואבים שיהיה בהם כדי ללמד את חוסר הכדאיות במעורבות בעבירות סמים. הגם כך, ולו לפני משורת הדין, אתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ואגזור עליו קנס מתון.

בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לאחר שקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד לגזור עונש כולל למכלול האירועים. נוכח טיב העבירות והזיקה ביניהן, סבורני כי זהו המסלול הנכון לפעול בו, וכך יישמר יחס הולם בין מכלול מעשיו של הנאשם לבין העונש שייגזר עליו.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 19 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו: מיום 21.5.15 עד 11.6.15, ומיום 5.7.15 ועד היום.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון.

ג. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע.

ד. 4 חודשי פסילת רישיון על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות בהן הורשע.

ה. 1,000 ₪ קנס או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.17.

ניתן צו כללי ליחידה החוקרת להשמיד/לחלט או להשיב לבעלים בהתאם לשיקול דעתה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לביהמ"ש המחוזי.

ניתן והודע היום, ב' בטבת התשע"ו, 14/12/2015, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט